

هونراوه

چاوه

www.gagesh.com

کهريم دانشيار

بووکی کوست کهوتوو
سروهی بهربہیان
کاتیگ خہلکی دی
تاقہ تاقہیی
لہ خہو ہہلئسان
تہماشایان کرد داری پرواہ
داری بہرز و ور
بی خونچہ و گہلا
بی ہہژگ و ہہلا
بہ ناموبارہک
بہری ہیناوه
لہشیک سارد و سر

لیی کوہونہوہ
یہک یہک و دوو دوو
زیز و بی دہماخ
سینگی لہ ترسی دوژمن دامردوو
جماوجم لہ ئاخ
چاوی نہخہوتوو
لیوان لہ فرمیسیک
فرمیسیکی خاوین
- کہ ورشہی نیژہی سہربازی بہد نیسیک
رپی پی نہئدا
برژیته داوین -
دلی خہمگرتوو
پر لہ شہرت و سویند
لہگہل ئاہہنگی سروهی بہربہیان
سروودیان ئہخویند

.....

.....

لہپر تابویہک
دہرکہوت لہ ئاسوی تہمگرتووی (دی) وہ
ماندوو و پیخاوس
لہ دنیا و ہرہس
شپرزه و شہمزاو لہ پہنای (رئی) وہ
داوینی سووری لہدوو کیش ئہکرد
یہخسیری بہندی خہم و پہژارہ

به عاستهه هاته عاستی سیداره
به لام له ویدا ئه ویش کهوت و مرد.

کی بوو ئه و کیزه
بووکی کوست کهوتوو
که هه لوهریووو
به سهر داره وه خونچه ی ئاواتی
ئه ویش له دهس چوو
تارای په مایی
- داخی داخانم -
کهوت به میراتی.

(1961) 1340

لووتکه‌ی ئامانج

شه‌و بوو
شه‌ویکی تال و ره‌ش
وهک ده‌روونی دیو و درنج
یا وهک چاره‌ی نه‌نووسراوی کوردی بی به‌ش
شه‌ویکی بی ترووسکایی
که تاریکی
له‌م ئاسۆ تا ئه‌و ئاسۆ بوو
نه زه‌رده‌خه‌نه‌ی ئه‌ستیره به‌رچاو ئه‌که‌وت
نه ریزه هه‌له‌په‌رکیی «کو» بوو
نه بزهی مات و خه‌مگینی هه‌وته‌وانان .

شه‌و بوو
وه‌ها له په‌نجه‌ی پر هیزی دا ئه‌یگوشیم
ساتی سهد جار
ئاواتم ئه‌خواست به‌گوره‌وشار
.....
.....

زیخه‌لانی به‌ربلاوی زینم ئه‌بری
هه‌ر له په‌ساش
به ده‌ستی تو یخ پیوه‌نه‌ماو
ئاره‌قی ته‌ویلم ئه‌سپری
چه‌ن هه‌ورازم کرده نشیو
چه‌ن خووم به‌شاخ و داخا دا
به‌لکوو بگه‌مه لووتکه‌ی کیو
چه‌ن جار به‌کوئیک زامه‌وه گه‌رامه‌وه
چوومه شه‌رای مه‌رگ و دیسان گه‌رامه‌وه
.....

تا کوو له‌پر
پریشکی ئه‌سیره‌ی به‌یان
په‌رده‌ی ره‌شی شه‌وی تا خواری دادری
تاویکی زوری پی نه‌چوو
تاویش هه‌لات
پر نه‌شه‌تر له سهد باده‌ی که‌لله‌ته‌زین
ناوچاوی گرژی شاخه‌کانی کرده‌وه
به‌ماچیکی تاسه‌شکین

منیش له سییه‌ری لووتکه‌ی ئامانجم دا
تاویک نووستم
کاتیکی که چاوم هه‌لبیری
ئه‌وا تۆ بووی له سه‌رینم
ئه‌ی نه‌و بووکی جوانی ئاواتی شیرینم
سه‌رمت گرتبووه سه‌ر باسک
به ده‌ست و په‌نجۆله‌ی ناسک
ئاره‌قی ته‌ویلمت ئه‌سپری

تاران - 1340 (1961)

گژہبا

ئەى گژہبا، گژہباى دڤ
هاورپى زستانى سارد و سڤ
ئەى خۆبهخۆ دوزمن به خوشى و ئاسايشت
نەك هەر بو تەنيا من بو گشت
ئەى گژہبا، گژہباى دڤ
باش ئەتناسم ، باش ئەزانم
كە رووت كرده دارستانى تاريك و چڤ
هیلانەى هەزاران هەزار
بىچووہ مەلى كزى هەزار
ئەشووخىنى

دايك و بابيان له دارستان ئەتەرينى
به چنگوڤى بى بەزەبى
خونچە و گەلا ئەوهرينى

.....
ئەى گژہبا، گژہباى دڤ
جل و بەرگت لى كردم شڤ
چراى دەسمت كوژاندهوه
به تەپ و تۆز
چاوت پڤ كردم له گرى
بەلام ئەمانە هيجكامى
ناتوانى رىگام لى گرى

.....
.....
ناتوانى رىگام لى ون كەى
ناتوانى قەلاى تاقەتم سەرەوبن كەى

.....
ئەى گژہبا، گژہباى دڤ
له سەر رىگام لادە سمڤ
سویندم به تيشكى رزگارى
سویندم به ئەستیرهى ئاوات
سویندم به سروهى بههاری
ناتوانى رىگام لى ون كەى
ناتوانى قەلاى تاقەتم سەرەوبن كەى

.....
(1962) 1341

خۆزگه‌ی مندالی

تا دوینی بوو ئاسووده بووم مندال بووم
له باخچه‌ی ژین نه‌مامی کرچ و کال بووم
گول بووم پی ئه‌که‌نیم به‌دهم دونیاوه
هاوچریکه‌ی بولبول بووم تاوه تاوه
په‌پووله بووم ئه‌سورام ئه‌م باخ ئه‌و باخ
شه‌وان گه‌لای شه‌وبۆم ئه‌کرده قوناخ
به‌یان ورشه‌ی ره‌نگاوره‌نگی ئاسۆ بووم
ئیواران که‌رویشکه‌ی گه‌نم و جو بووم

.....

.....

به‌لام ئیستا؟ کئ بی له خۆم کلۆتر؟
کام گۆری داپزیو له گیانم چۆلتر؟
کئ عومری وه‌ک عومرم سکه‌ی به‌تاله؟
روحه‌ی سزاکیشی هه‌زار خه‌یاله؟
ئیستا له پاش هینده هومیده‌واری،
هینده دامای و سه‌رکزی و هه‌ژاری،
هیوای دوورم وایه، شه‌ویکه و ئیمشه‌و،
پیلووی چاوم داپۆشی په‌نجۆله‌ی خه‌و!

زستانی 1342 (1963)

زستان

سى چوار پوژيک به بى وچان
کولوو کولوو به فر باری
هموو ولات
سامالسا بوو به يه کجاری
ئاسمانی رهش
تاویک نهی ئه ترووکاند چاویک
به فر باری، به فر باری
بستیک، ئه ژنویهک، بالاپیاویک

لهم لاو ئه ولای دبیه که وه
په سا په سا مال ئه پرووخوا
هیلانهای هه ژار ئه شووخوا
نا! نا! ئیتر پیی نالییم مال:
گوپری گشتی زن و مندال!

چه ن پوژيک بوو
باوکی نازدار
چوو بوو بو شار
چوو بوو جلی بو بستینی:
کراسی جاو
سه لتهی بهر و پشت به لاشه،
«نازداری خویم پیی داپوشی پرووتیی لاشه»
ئیواره یهک
چه ن تارمایی
تهرمی که کول
ئهیانشکاند به فر و سه هوول
ملیان ئه نا بو ئاوی
تهرمی کی بوو؟
تهرمی کی بوو؟
تهرمی رهقبووی باوکی نازدار
ههی قور به سهر خه لکی هه ژار!

مالئک لارووخاو
دلئک پر زووخاو
ژنیکی په رپووت
نازدارئکی رووت
بهمیرات مابوو
بو دایکی نازدار:

مهگری مهگری نازداره کهم، دهمهگری بهسه
هر ئیمه نین، خه لکی هه ژار هه مووی بی کهسه
مهگری، مهگری، نازداره کهم بخهوی باشه
فریشتهی خه و بووی دووریوی سه لتهی به لاشه

(زستانی 1342 (1963)

شەوہ

پہسا پہسا پہرہگر بوو
شەوی کرپی لاسا
نہما شنہی شەوبا
نہوی بوو چہسپی زہوی بوو
لہ سامی شەو پاسار
بہ سیحری تاریکی
ہہبوو، نہبوو بہک بوو
نہما نیشانہی بوون
نہما نیشانہی من
لہشم توایہوہ دہروونی شەویکی بی پوچن
پہسا پہسا پہرہگر بوو
بہرہو فہزای بی بن
بہرہو فہزای بی بن

بہ چاو و گوئی
پہلہقاژہی شعوری بوونم بوو
سہرنجی چاوم بہ ہہلپہم
شەوی سمی
لہ ہہموو لاوہ
بو ترووسکایی
بہلہز بوو گیانی بہ سوئی
دلی بہ خورپہ لہ بن گوئی
وہ گوئی بہ وریایی
بہ کوئی مہلاسی جریوہی ژیان
بہلام ہہبہات !
مہلوی کردم شەو
مہلوی کردم شەوگار
عہزابی دامی شەوی بی رہزا
بہ گوپرہوشار

که چی له دوورترین ناخی ئەم شەوا

ناکاو

بە نەرمە ئاھەنگی

درنگ درنگ دەنگی

وہکوو پتہی سەرئاو

شەپۆلی خستە دەروون

لە گویم تەنینی لە گوین ھەلقولینی کانی بوو

تەنینهوہی وەکوو بۆنی ھەلالە ئانی بوو

شنەہی بلاوینی

دنی ئەدا بە خەیاڵ:

ھەرا ھەرای نووحە،

گەمی ئەخولقینی

کە دیوی زالمی شەو

ھەقالەکانی بە لافاوی رەش نەخنکینی؟

بەیاخی کاوہیہ ئاخۆ

بە رەمزی فەتھی بەیانی

لە جەرگی شەو ئەچەقی؟

مەلی بەیانە لە شەو زیزە بی وچان و ھەدا

دەنووکێ سەختی لە پەرژینی قایمی شەو ئەدا؟

وہ یا تەور بە دەسیکە

لە دارستانی چری شەو

خەریکە تی ئەپەرئ

پوو لە شاری پووناکی؟

ئەھات، ئەھات، ئەھات

ئەھات و شەو شەق ئەبوو

شعووری گەرمی ھەبوون

بە گیانما ئەگەر

جی بە سامی شەو لەق ئەبوو

ئەھات، ئەھات، ئەھات

ئەھات و گەورە ئەبوو

گەورەتر ئەبوو

ھەبھات!

لە سامی شەو کپ بووم

لە سامی دەنگ پپ بووم

دلم کولاوہ بە زرمەہی ھەناسە تاسینی

ئەھات و گەورە ئەبوو

گەورەتر ئەبوو

هه بيهات !
شه قزنى تالى وه كوو مه رگى ناگه هانى بوو
ته نينه وهى وه كوو ژه هرى هه لاهل ئانى بوو
هه راي دهروونئاخن
په سا په سا په ره گر بوو
وه كوو شهوى لاسار
په سا په سا پشووپر بوو
عه زابى گوره وشار
وه رن ، وه رن ، هاوار !
وه رن ، وه رن شهوه گرتوومى
بمگه نئى
هاوار !

(1964)

غەربىيى

لە دلمانا غەربىيى ئەي شەوى نەورۆز
لە دلمانا غەربىيى ئەي شەنى گەرمى بەھاراوى
لە دلمانا غەربىيى ئەي كچى لادى ؛
گولالەي سەوزەلانى
بەچاوى گەش،
گەزىزەي بەربەپۆژانى،
ترىفەي بەفرى بەرتاوى،
زىبىيى بەيانى تاو وساوى .
كولەنجەي خامەكت پەلكى وەنەوشە،
كراسى كرنەكت لىلووپەپى ئاوى .
كە ھەلئەبىي كولى گەرمى گەرووى ناسك
خورۆشى خالەپىيوار،
لە شەقبوونى شەوا قاوى دلپىرى خاسەكەو،
قاوى كەوى ھەردە، كەوى كۆسار،
كەچى ھىشتا
لە دلمانا غەربىيى ئەي كەو ئەي كەويار .

گولالەي سەوزەلانى !
غەربىيى لى ئەبارى ئەم بەھارە
غەربىيى لى ئەبارى شىنى گەرمى وردەبارانى
گەزىزەي بەربەپۆژان !
بە بەژنى ئال و والا جوان و شىرىنى،
لەبەر چاوم كەچى ، ھەي قور بە چاوم ، بووكە دارىنى .
لەبەر چاوم تەجەللىي ئىنتىزارى
كە چاوپوانى بارانى بەھارى

بەلام توۆ خەم مەخۆ
مەچۆ فەقىانەكەت مەدرە
لە دارى كەونە شەخسىك مەيكە ئالايى
براى پىنە و پەرۆبارت
براى بن كۆلەدارت
دارى شەخسە
مەترسە
نيازى لى بخوازە دەس دە پىشتىنى
بلى تا چەندە ھەلكىشىن لە سايەي دارى بى ئاخى غەربىيى

نیازی لئ بخوازه بهشکوو هیممهت کا
بههار بیئی و نیاز بیئی و
«داری ساز و راز»* بیئی

نهوړوژی 1345 (1966)

.....
* «داری ساز و راز» دهگه ل «بولبولی خوش ئاواز» له داستانیکی کونی کوردی دا ئواتیکه، که
کچیک بو دلدارهکهی دهیخوازییت.

فهرشی مالّه کهم
فهرشی مالّه کهم
رهنگی کاله
بهختی تاله
غهرقی تۆز و خهوش و خاله
مامه عهنگه بووت
قورژبنی نه ماوه نهی تهنی
جی نه ماوه ههل نه خا پهتی
سیجری فووی ده می کهمه نده میس ئه خاته بهند
میسی گه وره خووی و غیره تی
پهت پساندنیکی لازمه

فهرشی مالّه کهم
ههرچی نه خشی تهخت و مینبه ر و مناره یه
سیسرک رمیکی لی چه قاندووه
قیژه قیژ و گاره گاریه
«سیسرو» ی به زاندووه

فهرشی مالّه کهم به داوی جالجه لووکه
نه خشه کانی بوونه چنجر ووکی په سپه سوکه
بوونه هه یکه لی جنوکه
فهرشی مالّه کهم ته کاندنیکی لازمه

کینه سوچی دهس ده می ؟
کینه دیته یارمه تی ؟
خو هه والّه کهم وه نه وزی خسته خو ،
هه والّه کهم هه والّه کهم ،
- قور به مالّه کهم -
نه خشی خهوش و خاله پرومه تی ،
پرخه پرخه خهویه تی ؛
پاشه کاندنیکی لازمه

تاران - به هاری 1345 (1966)

به رخه مامز

ئەى فریشته جوانه کهم !
ئەى په پووله ناسکه لانه کهم !
به رخه مامزى ههوارى کوردسانه کهم !
هاتمه ههواره کهت
پريم گهيشته بهر دهواره کهت
بوارى لى ته نيم به جارى به ژن و باره کهت
تاوى لى چنيم سه رنجه جار به جار کهت
ئەى که نيشکه کاله کهم !
کو ترى ته قله بازه چاوى تو
زور که پرت به توند و تو لى هاتمه راوى تو
هه لنه کهوت که بتگرم به چاو
هه لنه کهوت که بتگرم به چاو به لام
ده و ده وهى نيگا دليره کهت
ليوه به بزه فيره کهت
زولفه قه چى پاچه کهت
کولمه سووره جيگه ماچه کهت
وه زنى هه لپه پينه کهت
قافيهى رهوانى شيعرى پيکه نينه کهت
گشتى نه خشى گيانمن
ته مره ويى ناسمانمن
هه ر له گويمه زهنگى دهنگه نه مره کهت
هه ر به تينه ئاره زووى سه رنجه گه مره کهت
گا به لار و له نجه ديى
پاده ژيى لانكى دل
گا ئە ده يته لاني سرکه مامزى
ئە مگر يته بهر سه رنج و سل
نايه لى بنووم به تاو و تىى ئە وينه وه
هه ر تلاوتلم ئە دهى به ده ردى خه وره ويينه وه
شه و به سه ر ئە چيىت و من
پايه نازى توى ئە کهم حه ريرى مانگه شه و
پر به ناسمان هه سي ره دينمه حاجه تت
تا به جى نه هيلى ناسمانى گيانه کهم
ئەى هه سي ره جوانه کهم !

هاوینی 1345 (1966)

ئاسمان دوور و زهوى سهخت

له پواله تيكي خه شيما نه زيرهى چ نابيني

له عه سريكا

كه ديوى زالى عيلمى به شهر ميشى مانگ نه قاپيني

له پواله تيكي خه شيما نه زيرهى چ نابيني

له كاتيكا

ههر دوو دهسى هه تاكوو نه نيشكى له قور ناوه

نهك بو كار

نهك بو قور شيلان

به لكوو به ره مزى

تهمى و په شيمانى

په شيمانى

له وان مه جالان

وا بهرد و ئاسنى شيلا و

خه نجهرى خولقاند

بو دهستى نه و كه سانه

كه دهستى پي نه نينه سهر سینه

له وان مه جالان

وا عه رزى هه لدرى

به چنگه رنى

تا مشكى هه ماري مالى ناغا

به خه لهى سوور

گورپن بى و خرپن بى

مناله كانى نه و يش ببنه بوو كه دارينه

له پواله تيكي خه شيما نه زيرهى چ نابيني

له كاتيكا

خه نجهر و دهسه كه وشهى نه ماوه *

بو دهستى بهر پشتين

له پواله تيكي خه شيما نه زيرهى چ نابيني

له كاتيكا

هاتوته گويسه بان

سهر گويسه بانى مالى پوو خاوى

هاوار نه كا :

گهلى براده رينه!

زهوى سهخته ئاسمان دووره

گهلی براده رینه !
زهوی سهخته ئاسمان دووره .

پاییزی 1344 (1965)

.....
له یاسا و دهستووری چاکسازی زهوی و زار، له ئیرانی سهردهمی (همه پره زاشای ئیران دا ،
جووتیارانی هه ژار له وهرگرتنی به شه زهوی بیبهری کرابوون .

نانی شوانی (حهوته وانان)

به لئی! وای ئه تۆ،

وهك زربباری بن خپوه تی مانگه شه و

به مهندي شكودار و گهوره و گرانی

به لام پيکه نه! پيکه نه!

تۆ په ريزدای گول خه نده رانی

زولاله شه تاوهی گه شی زایه لهی پيکه نینت

وه کوو له م زربباره پۆلی په ری هه لفریبی

بلاوینه سروهی له تیفی هه ناسه ت

چما رۆحی سووکی به هارت مژیبی

له پاش چه نده مهندي، وتاری ره وانت

چ مایه ی دلاوایی به!

چه نده شیرینه شیوهی دوانت!

ئه لئی شیر و شه کراو ئه نوشیت و ده رگا له باخی به هه شتی ئه که یتۆ

جریوهی گه شت ویته ویتتی که وی شوخ و شه نگه،

له که یفی به هاری بلووغا

ته ورژمی شه پۆلی زیانه ئه هارژیته گیانم

ته واری به سامی که ژی کورده واری!

به جوانی دلیر و به نازی که نیشکانه تیر و ته یاری

ده سا به شقی خوا به سکه تاوی

به که وله نجه شیت و چه واشه م که

ده می لیم گه ری!

سه رنجم ده می که زولالی نه ماوی چه په لگه ی هه راسانکه ری گه وره شاره

به لام با له چاوه ی گه ش و پروونی دوو چاوی شینت،

که هه روهک زربباری به رتاو و ساوی به یانه،

مه له ی ده م

به لا با حه ریری سپی ده سته کانت

وه کوو نانی شوانی،

که ده سکه وتی ئیواره کانه له پاش په نجی پۆژانی شوانی،

بگوشم به سینگا

به لا با له گیانی جه خارنارنم بیته ده سته مه سیجا

مه ریوان - به فرانباری 1346 (1967)

.....
ئه م شیعره، بیره وه ری و یادی دلداری و خو شه ویستی کاک چاوه و (شه هین) خانم زیندوو
پاده گریت.

بو مه هاباد

لاى گه لاويژه چلهى هاوينه
رپوژه وهك پروومهتى يار پير تينه
كه لكه لهى گه شت و گه پرم كه وته وه سهر
به م گر و كلپه سهرم نايه سه فهر
بو مه هابادى هه ژار و هيمن
تاسه پير گيان و دلى به سويمن

.....
تاقه دارى كزى پيرى عه و دال
ديمه نى «هيمن»ى هي نامه خه يال
وه كو و نه و تاك و ته ريک له م ليژا
غه پيرى سوپراوى گراو نهى چيژا

1345 (1966)

پيم نالي چي دلي گرتي ؟

دلّم نايه لؤمهت بکهّم
ههرچي ئەکهّم
دلّم نايه .
ئەو پهنجەي ناتە سەر پيلکه و
ئەو ههوايهت پي بيدهنگ کرد
خورپه ي دلي پر خوشهويستيت پي وهستاند
هەر ئەو پهنجە بوو سەدان جار
پيلکه ي رقي بي بهشاني
بهرانبهر به ستهمکار و چهوسينهران
توند گووشي بوو
سەدان ئاگري بهر دابوو
له ئوردووي سهرمايه و ستهم
ئەو پهنجە بوو که سەدان جار قەلەمي توند توند گوشي بوو
خيتولکه ي بير و باوهري له سەر کاغەز خستبووه ري
چون لؤمه ي کهم؟ چون نه کهم؟

پاش چه ندين سال
که هيچکهس دلي نه دههات
له گول کالترت پي بلّي
گەر تۆزقالايک رهخنه و لؤمه شيان ليّت بوايه
خيّرا به دل فراواني و
به بهزهيه كي زور شيرينتر له قهندهوه
ئەتوت: «راسته، قسه تانه، بو له مه ولا...»
ئايستا هه موو به هه زار زار
به دهنگي تيکه ل له خه م و دلپري و خوشه ويستي
ليّت ئە پرسن: «بوچي وات کرد؟»
به لام به داخه وه ئيتر جوابت نيه
هەر گولاله ي برينه که ي نيوجاوانت
بيدهنگ ده مي کردۆته وه و هيچيش نالي

ئاخ! چاوغه‌ی خه‌مان له كوئيه ؟

ليوي سووتاوي پيوه نيم

كيوي دلته‌نگي كامه‌يه؟

سه‌ري سه‌ودايي پيوه نيم

تفه‌نگ تاسه‌باري شانته

رې و بان چاوه‌رپي هه‌نگاوت

چاوي سووتاوي هه‌زاران

تامه‌زرؤي ترووسكه‌ي چاوت

كوئبوونه‌وه‌ي چه‌وساوه‌كان

تينووي وتاري پاراوت

كه دليان ئاوپرئين كات و هانده‌ريان بي

له زيان و له خه‌باتيان بو پرزگاري

هه‌روا رې نيشانده‌ريان بي

پيم بلئ چي دلئ گرتي ؟

خه‌مي هه‌زار دلئ گرتي ؟

زيني بي ئوخه‌ي كرئكار دلئ گرتي ؟

دپي كاويل و هه‌وزي ليخن ؟

رؤله‌ي رووتي روومه‌ت چلكن

دلئ گرتي ؟

ئيشي لاقئ پيشمه‌رگه‌ي لاو ؟

رووته‌ل بووني

سه‌رما بووني ؟

برسي بووني ؟

دلگير بووني ؟

دلئ گرتي ؟

به‌لام ئاخ‌ر تو هه‌ستا بووي

ئالاي سوورت هه‌لكردبوو

ده‌ردئ ده‌رده‌داران چاره‌سه‌ر كه‌ي

ماكي مه‌ينه‌ت بسووتيني

كه‌ي هه‌رگيز وتمان ئاسانه و بيگرئ و گول ؟

چه‌ند جار خو‌ت به‌ خه‌ونه‌كانت وت :

ده‌ربه‌ندي شاخ

سووك و ئاسان

نه‌رم و نيان

تپه‌ر نابئ ؟

چه‌ند جار وتت :

« ھەر كۆيلەيەك

لەو پۆژەوہ بە كۆيلەيى خۆى زانيوہ
نيوہى زنجيرى كۆيلەتى لە شان و مل دارنيوہ
ئامادەيە بېتە رەھيڭلە و رەشەبا بۆ ئەو نيوہى ؟
تۆ رەھيڭلەت لە دەستا بوو
تۆ رەشەبات لە مشتا بوو
پېم نالېي چى دلې گرتى ؟
كام بوومەلېل بە كام تەم و مژ دەورى داي ؟
كام تەلبەند رېڭاي لى تەنيت ؟
تۆ كەسيك بووى ھيچ تەلبەنديك
بوارى لى نەتەنى بووى
تۆ كەسيك بووى
ھيچ قوفلېكى ئەم دونيايە
بەرگەى دەستى نە ئەگرتى
تۆ مانگېك بووى بە ئەستېرە دەور دراو
پووناكى ئەخستە سەر پېي كاروانى يەكان
گەر تاويكيش بزەى چاوى ئەستېرەيەك
نەترووكايە
بە تيشكى خۆت ديسان گەشت ئەكردەوہ
تۆ مانگېكى روومەت گەش بووى
سېبەرى ئەم خاكە رەشە
بۆ چەند سەعات كەوتە سەرت
كەچى بۆ ھەميشە ون بووى !
بۆ بانگېكى پۆرت نەكرد
ئەو سېبەرەت لە سەر لادا ؟
تۆ گولېك بووى
سيس بووى ژاكاي !
بۆ دلې گەرد لى نيشتووى خۆت
نەخستە ناوى كانياوى پوون
بېشۆيتەوہ ؟

شەوان درەنگ
رېڭاي سېي ناو شەوہزەنگ
پايەنازى پېلاوت بوو
ھەنگاوتى ئەگرتە باوہش
شاخەكان خۆشيان ئەويستى
دارستان خۆشيان ئەويستى
لووتكەى بەرز و پېدەشتى سەوز
زەردەى سەر كەل

شەپۆلى بەحر و ماسى يەكان
هەموويان خۆشيان ئەويىستى
مالاوايىت لى نەکردن
هەموومان خۆشمان ئەويىستى
مالاوايىت لى نەکردىن
كەچى ھىشتاش
دلم نايە لۆمەت بکەم
هەرچى ئەکەم
دلم نايە..

دۆلى شلىر - پايىزى خەمناكى 1363 (1984)،

.....
ئەم شىعرە، بۆ خەمى لە دەست دانى تىكۆشەرى زىندوووياد، مووسا شىخولئىسلامى گوتراوہ .

بو کچه نان فروشی سهر جاده

ئەى كچه نان فروشهكه
شه و درهنگه
هه تاكهى ناگه پرييه وه ؟
درهنگ وهخته و شار بى خاوهن
تاكهى له سهر ئەم جادهيه ئەميينيه وه ؟
ئەتبيينم سرک و بى ئوقرهى
وهك بيچوووه ئاسكى به جيماو
به جى پيته وه بهن نابى
بهم لا و ئەولاتا ئە پروانى
هەل ئەستى، دائه نيشيه وه
نانه كانى فەرغوونه كهت ئە زميريه وه
بهم دهست ئەو دهستت ئە گلۆفى و ئە لىي :
«چ بكه م ؟
شه و درهنگه و
فەرغوونه كهم هيشتا نانى تيدا ماوه »

ئەى خوشكه نان فروشهكه م !
باريكه لهى روومهت سووتاو !
شار دامرکا،
جاده چۆل بوو،
كولان تهواو تاريك داها،
پي ماله كهت چاو نه بينه
هه تاكهى ناگه پرييه وه بو ئەو ماله رهش و رووتهت ؟
دايكى هه ژار دل له دواته،
دلداره قاچ قوراوبيه كهت چاوه ريته ،
- كورپه جيرانى نازيزت،
وا گشت روژيك ئيوارانە
پاش ده سهعات قورپه كارى
سهرت ئەدا ؛
به روانينه گراوبيه كهى
سوورايى ئەزىته گونات
پزيسك ئەپزىته چاوانت
چۆله كهى ئەو دلە ناسكهت
باله فرهى پى ئەكه وئ -
نازانم ئەمشه و بو نه هات به شوينت دا،
بى و نه بى له تاو شه كهتى

ئەو ھەزارەش
و ەك سەخري كەساس خەوتووہ

دە ھەستە پيى !
فەرغونەكەت وەپيش خۆت دە !
كيزۆلە نان فرۆشەكەم !
شەو درەنگە
كەس نەماوہ
ئەو زگتيرە ناكەسانە،
وا بۆ دوو نان
چوارجار مووچەى نانەكانت ئەشيويين،
ئەو چاودراوہ پەستانە
وا لە گەل ھەر تەمەنيكدا
دوو قسەى سووكت پيى ئەلئين
تفيان لى كە !
نانى ئەو دەستە پاكانە
مەفرۆشە بەو ناپاكانە

ئەى خوشكە چاوسونتاوہكەم !
خۆزگە ئەمزانى شەوانە،
ئەوكاتانە لە گەل داىكت
لە بەر نيئەى گرا ھەتا دەمەو بەيان
تەپ تەپ نان ئەكەن بۆ فرۆش،
خۆزگە ئەمزانى چى ئەلئين ؟
چۆن باسى رزگاربوون ئەكەن
لەم ژيانە بى فرەتان ؟

بەغدا - حى الجميله - خەزەلۆهرى 1367 (1988)

بهسه رهات

بارانی پاییز به خورم ئه بارئ بهسه رما
تاقه ده زوویهک به وشکی نه ماوه له به رما
خهت خهت ره هیلله ی په نایهک په نایهک
وهک تانی ته ونه که به رچاوی گرتووم و لیم بوته موتهک
سواری سهرم بووه به یه کبین ئه لئ: «دهی، دهسا دهی!»
ههرچی ئه کوشم که ئه و ته ونه به شکم به رما دا، مه حاله
یهک تاقه ئازای له شم جوولله ناکا
ئه لئی ههر له پشتین به ره و خواری پیوه به ستراره
پیچهن دراره و

له سهر دا، به قامچی ، به بی بهین
له تهوقی سهرم رانه کیشن

نا نا، خه یالات! خه یالات!
خیالاته ئه مباته وه پشتی ئه و داره ته ونه له عینه
من تازه ئیتر ره ها بووم ره ها
کوا؟ کوانی؟ کوا تانی ته ونه ؟
ئمه شهسته بارانه ئه مشیلی، بارانی پاییز
که ئاوا له گوی بردووم.

پاساریبیکم له ههوز هه لکشاو
وهخته بمرم له سهرما
دوا جمگه ئه ندام و ئازام ئه له رزی، وه نه ن چوونه ئاوا
سی پوژه بهم تاو و بارانه لهم ناوه ریگا ئه کهم
دوول به دوول ، دئ به دیم پشکنیوه
شوین پوله بالنده یهک که وتووم وا ده میکه
خوزگهی دلی خوم له چاویان،
بزه ی لیو و
راویژی ده میان و
تیسکه ی تفهنگیان به دی کردووه .
سی پوژه ئاسکیکم به ربووم و ههر بیره بیره و گل و ژانمه
به هیچ ههرد و به ردیکه وه بهن نه بووم و ئه زانم
که ژانی برینم له کام مه نزلی دلنیایی
دهمی ئه سره وی .
ئه لئی سیبه روم گرتووه
یاو و له رز و وراوهم له کوول ناکه وی
به پیوه خهوی سهردهمی تفت و تالی منالیم و لاویم ئه بینم :

- ده می وهک په پووله
 به ناو میړگی نه خشینی ژین دا
 نه هاتم ، نه چووم، کام گولی جوان بوو
 نه مکرده مه نزل
 که می هه لکشام
 جوانوویکی سلې سرکی نه سره وتنه نی بووم
 به لام دهستی راست و چه پی خوّم نه ناسیوو
 گیرام
 به پشت داره ته ونه که وه توند له چوارمیخه کیشرام
 که مه ندم له پرچ و له په لکانی زپړینی خوّم بوو
 - نه و پرچ و په لکه
 هه موو کورگه لی دئ به ناواته وه بوون
 که جاریک
 به حالیک
 سه رنه نگوستی ده ستیان بگاتئ -
 هیشتا نه مامی دل و خوشه ویستیم
 گولیکی نه پیشکووتبوو
 هیشتا له ژیرخانی تاریکسان و
 له زیندانی بهر داره ته ونا
 به خوّم نه زانی بوو خوینی جهوانی گه پراوه به ره گما
 هیشتا له شهوقی چپه ی ئاشقانه
 سووری له گونام نه زابوو
 ویستیان رسم کهن، وه کوو گویره که و بمفرۆشن به شووی نابه دل
 یه کهم جار منی سرکی نه سره وتنه یان دا به ژن بو براکه م به پیریک
 خرۆشام قریشکه م گه یانده په پری دئ
 وتم گهر ملیشم به په تدا بکه ن مل به زورداریی نادم
 دوو ساله بهم دهرده گیرۆده م و
 رۆژ نه بوو من به قز رانه کیشن
 رۆژانه ریگای دهر و کانبیان لئ ته نی بووم
 شهوگاری رهش
 جیم له ژیرخان و نوینم له سهر ئاخوپی بز و مه پ بوو
 وا بوو که خیم دایه ته ون و
 خه می خوّم له گه ل هیلمه هیلمه ی گری دا
 له زوری په ژاره هه ر ئاگام نه بوو
 خیری نه و قالیبیه جوانانه وا کردی من بوون
 له گیرفانی کام تاجری شار نه ماسئ
 پاداشی سومایی چاو و په نجه ی سووام
 حه رام بی ! له دوو گوشه واره و له خرخالئ زیاتر
 نه چاوم به پولئ نه کهوت و

نه په نجه م له پووشې نه بوو گير
به شي من نه سيري بوو، گيروده ي ناو قه فهس بوو
قه فهس داره ته ونی ره قی بی نه فهس بوو
به یانان ده نوو کم له میلی نه گیراند هه تا زه رده پهر
به بهر ته ونه وه مور ه مور ه نه کرد
به شکه ساړیژی که م نه و خه مه ی
وهک گولولای به نیکم له سهر دل گری بوو
به لام بو به لای گیانی خو م نه مننه زانی
که هه رچه نده خیم دایه قالی
خرابتر له چالی سیابه ختی که وتم
نه مننه زانی

که هه رچه نده کردم وه سایانه تر بوایه
خو نرخی که ولم له گه ل نرخی قالی نه پویشته سهر !

هه ر نه توت که به م پوژگار ه
به که لکیتی ئاسن
که لکیت: (که رکیت) ی ته ونکه ران

به هیزی هه موو په نجه کانم
خه ریکم گری به ند و داوی
کولولی و نه رامه ننه بی خو م
پته وتر نه که م

سهره نجام هه میسان خه ریک بوون به شووم دهن
به تاجر- ده لایکی خوینتالی خوینمز
که قالی به کردن نه دا له و دیهاته
وهک بیژی کار دیان به نیسقا ن گه یاندم
نه مجاره نو قره م نه ما
ده لاقه ی ته ویله م شکاند و
چلون تیر به لووله ی تفهنگدا
وه ها من به تاریکه شه ودا گقه م کرد.

له گه ل بیره بیره ی منالی و خه م و دهر دی عومری به با چوو

له پاش چه نده مهینه ت

گه یستم به ئاواتی مه نزل

نه ینگای عه زیزانی خو م دیته وه - ئای له خو شی دل م نه و ده قیقه و سه عاته !

«ره شی» هات به پیرمه وه

ره شی «ره شید»

خوی بوو، باشم نه ناسی:

- نه مه توی؟

دوو ریزه دیانی سپی ژیر سمیلی ره شی

دوو چاوی زیتی وه کوو گر له کوانووی برویا

به جامانه که ی وا ته ویلی شه ته ک دابوو

گشت دهم و چاوی سوور هه لگه را بوو

که دیم وامئەزانی به جارئ گپری چاوی بهر بۆته گیانم
تهزوویک و گهرمایی بیکی مولایم به لهشما گهرا

یهک و دوو کچان دهورهیان دام
چما دهسته خوشکیکی چهن سالهیان بووم
چ روح سووک و خوشویستهنی و میهره بان بوون!
له بهر چاوی پرتاسه ما وهک فریشتهی ههکایهت
په ریزادی شیرینی گولخه نده ران بوون
به یهک چاوترووکان هه ریکیان جلیکی
له خورجینه کهی یا له بهر بۆ ده رینام
ئه وهی وا له بهر ما بوو پاک دامرنی، بهرگی وشکم له بهر کرد
وتت بوومه بنیاده میکی تر و
هه رچی ئازاری چهن ساله مه
له گهل ئه و لیباسانه یه کسه ر فریم دان
هه ر ئه و عانه من راسته کهی
گیانی خۆم، خوشی رزگاری و
خۆشه ویستی «رهشی» م پیکه وه نایه ناو دهره بییک و رهشی (رهشید)
وه کوو خوشترینی یادگاری
له گۆشه ی دلّم دا هه لمگرت و هه رگیز فه رامۆشی ناکه م.
ئه فسووس و داخی به جه رگم
نه ما ئه و نه مامه ی یه که مجار
به دلخوازی خۆم
با وه شم گرت ه وه بۆی
سه رم نایه سه ر سینگی گه رمی و
هه موو ئیشی پيشووم له بیر برده وه
به لئ و ابوو، ئه و یاری خوینگه رم و هاوسه ری هانده رم بوو
ره فیقی ژیانم .
شه ریکی وتوویره کانم بوو
ده سته ئه گرتم به ره و رۆشنایی
به ره و ژینی تازهم
که ئیتر بکۆشم له جیی نه خشی قالئ
به سه ر په نجه نه خشی ژیانیکی نوئ
دابده م بۆ ژن و پیاوی هاوچاره نووسم

من ئیستا که ئیتر ژنیکی کزی ده سته مۆ نیم
زه لیلی بریقه ی چه قۆ نیم
ئه سیریکی بن مال و مالی خرید و فروش نیم
من ئه و په نجه وا ساله ها بوو له هیلمه م ئه گیراند
له پیلکه ی تفهنگی ئه گیرینم ئیستا و

بەرەو پووی ھەموو پەنجمژان ئەی تەقینم
دووچاوم کە ماندووی گریپ وردی قالی بوو، ئیستا
بە ریزی وشە چاو و دل پوونکەری ناو کتیب ئاشنایە
من ئەو کات کە مشتیک منال بووم
چلۆنم ئەزانى کە دەرکەم زیانی
لە ناو گەنم و جوئی ئاوەدانى
ئىستاش ئەزانم کە چۆن بەرھەمی رەنج و کار
گشتەکەى
لە چنگ مفتهخۆران پەھا کەین
من ئیستا کە وەک چۆن ئەزانم
لە ساراتى سەوزى بەھارا
بزن چۆن ئەزى و کارژەلەى جوان ئەبىنى
- بە بى دەستى مامان
وہايشە ئەزانم
کە دونیای لە عینى ھەزارخۆرى ئیستا
بە دەستى ھەزاران
بە مامانى شوپش
جیھانىكى نوپى لى ئەزى
لیپی دلشادی و جوانى و بەرھەمەندى
لە بو سەرجهمی ئادەمیزاد
ژن و پیاو
بە یەكسان .

خەندەكی ، قەلادزە ، بەبۆنەى پۆژى جیھانىی ژن - ماری (1368)1989
(بەسەرھاتی ژنىكى كرىكارى قالییە کە لە دەس فشارى كەس و كاری ھەلدى بۆ لای كۆمەلە . لە
سەر ئەساسى بەسەرھاتی واقیعیى فاتمە ، ھاوسەرى ھاوپیى گیانبەختکردو پەشیدی میسرى).